

DVOJNA SLOVESNOST V KOVINSKI INDUSTRIJI IG

Čestitke jubilentom – spodbuda lakirničarjem

Za prvo slovesnost, podelitev priznanj ob delovnih jubilejih in odhodu v pokoj nismo vedeli. Zato lahko le zapišemo, da sta desetini delavcev in delavk, doživeli polne »desetke« delovne dobe oziroma dela v Kovinski industriji Ig. Trije pa so se poslovili od strojev v KIG. Pristavimo lahko še to, da so bili okrašeni z nageljčkom dobro razpoloženi tudi med osrednjo slovesnostjo, ob kateri je postal njihov kolektiv bogatejši za desetmilijonsko naložbo v lakirnice.

K njej so s svojim nastopom prispevali vedro vzdušje mladi pevci in pevke ter recitatorji izanske osnovne šole ter gostje iz naše občinske skupščine, izvršnega sveta in podjetja ARHING z ljubljanskega Gornjega trga.

Predsednik IO OOZS KIG Ig Anton Pucihar je nakazal pomembnost posodobljene in nove lakirnice. Inž. Stane Podkrižnik pa je predvsem sporočil vsem zbranim delavcem in delavkam, da bo sedaj delo v lakirnicah lažje, varnejše, čistejše in bo omogočalo tudi boljše kakovost izdelkov. Trgovske opreme, stropnih oblog, kovinskih omar in še nekaterih drobnejših izdelkov. Pomembno pa je tudi to, da niso pridobile le obnovljene lakirnice (trgovska oprema,

stropne obloge), ampak tudi popolnoma novo lakirnico (SOP Krško) za barvanje kovinskih omar. Ob obeh delovnih prostorih za barvanje pa še sušilnico oziroma peč za sušenje, najrazličnejše odsesovalne in prezračevalne naprave, itn. Celotna naložba je veljala delavce Kovinske industrije Ig deset milijonov dinarjev.

Ker je bila prav lakirnica dosedaj proizvodno ozko grlo, je pričakovati, da bodo delavci KIG sedaj lažje uresničevali letne načrte.

Da letos ni bilo lahko, dokazujejo tudi izjemni ukrepi, ki so jih uvedli te dni v proizvodnji. »Režijci« so se odločili, da priskočijo na pomoč delavcem v proizvodnji in ob svojem delu opravijo še po 16 (plačanih) delovnih ur na enem od proizvodnih del. Ta solidarnost pa je spodbudila tudi strugarje, rezkalce, stikalničarje, varilce, lakirničarje in ostale, da so se odločili podaljšati delo za 16 ur mesečno.

Ugotavljajo, da bodo le tako lahko rešili izpade, ki so nastali v proizvodnji zaradi pomanjkanja materialov.

STANE JESENOVEC

Delavci Kiga so s prisrčnim odobravanjem in toplim ploskanjem pozdravili v svoji sredini nekdanjega direktorja in sedanjega predsednika IS SO Vič Rudnik Joška Vučemila. Kljub temu, jih je celo malo pokaral, ker niso zaupali »škarije« enemu od delavcev v lakirnici oziroma delavcu, ki s svojim delom in tovarištvom pomaga k napredku v tovarni. Pa je bil pri tem morda nekoliko prestrog, saj je on opravil častno nalogo – rezanje vrvce – delavec iz lakirnice omar Franc Korošec pa je spustil nove naprave v delo.

Izidor Benički (levo) – Pet let že barvam kovinske omare. Delo je bilo zelo naporno. V komaj 4-krat 3,5 metre veliki kabini je bil slab zrak, siba svetloba, predani pa smo bili tudi na milost in nemilost mrazu in vročini.

Franc Korošec – Osem let že prijemam pištolo za barvanje v roke. Končno smo tudi mi dobili zračno, svetel delovni prostor, ob njem pa še sušilnico. Zagotavljam, da bodo sedaj naši izdelki še boljši.

MEŠANO PODJETJE »HOBLES«

Od besed k dejanjem

ing. Damjan Vidovič

Posebno pomembna dejavnost pri urešnjevanju osimskih sporazumov je tudi gospodarsko sodelovanje, v okviru katerega sodijo tudi projekti podjetij, ki se ustanovljajo z mešanim kapitalom. V različnih fazah uresničevanja so sedaj tri podjetja v okolici Čedadu in sicer Beneco, Veplas in Hobles. Ta podjetja organizirajo svojo proizvodnjo v sodelovanju z mirenskim Cicibanom, koprskim Iplasom in DO Hoja.

O dejavnosti DO Hoje pri vključevanju v razreševanje manjšinske problematike Slovencev v Italiji in uresničevanju izvedbe omenjenega mešanega podjetja Hobles, smo se pogovarjali z generalnim direktorjem DO Hoja Damjanom Vidovičem.

Kako je prišlo do ideje, da tudi Hoja sodeluje kot soustanovitelj mešanega podjetja v Italiji? »Gospodarski odbor slovenske manjšine beneških Slovencev je dal iniciativo in tudi program«, je pripovedoval tovariš Vidovič, »kako poživiti

ti gospodarsko dejavnost v Beneški Sloveniji. Predvsem je predlagal dejavnosti lesne industrije in to utemeljil s številnimi ugotovitvami.«

Te ugotovitve so načrtovalce gospodarskega razvoja Beneške Slovenije vodile k sestavi predloga programa. Glede na njegovo raznovrstnost je bilo 20. 6. 1979 v Trstu, v prisotnosti predstavnikov gospodarskega odbora za Benečijo, Slovenijalesa, Lesnine in Ljubljanske banke dogovorjeno, da se najprej pristop k izdelavi in realizaciji investicijskega programa za obrat stavbnega pohištva. Zakaj je dobil v programu prednost ravno ta obrat?

»Katastrofalni potres maja in septembra 1976 je povzročil na stanovanjskih in drugih objektih zelo veliko škodo«, nam je povedal Damjan Vidovič. »Tako bo potrebno v naslednjih letih samo za sanacijo posledic potresa zgraditi 15 tisoč novih stanovanj in 20 tisoč stanovanj sanirati. Za to pa primanjkuje predvsem ponudbe gradbenega pohištva po poseb-

nih naročilih, za katerega je pri obnavljanju objektov na potresnem območju veliko povpraševanje. Obnova bo trajala, po sedaj znanih načrtih, najmanj deset let, kar novi tovarni zagotavlja zanesljiv odjem za vse to obdobje. Prodaja bo razširjena vse tja do Milana in Firenc, del proizvodnje pa bo namenjen tudi izvozu, predvsem v Švico.«

Glede na aktualnost programa se je potem intenzivno pričelo z iskanjem primernih partnerjev za izvedbo programa. Lesnina, kot nosilec projekta, se je obrnila na Hojo, kot poznanemu in solidnemu proizvajalcu stavbnega pohištva in Lesnininemu pomembnemu partnerju.

V DO Hoja so takoj pristopili k zbiranju informacij in analiziranju učinkov in posledic take poslovne odločitve. »Na osnovi vseh ugotovitev«, je nadaljeval naš sogovornik, »je vodstvo Hoje predlagalo centralnemu delavskemu svetu DO, da na svoji seji sprejme sklep, ki je potem dovoljeval podpis protokola o ustanovitvi mešanega podjetja v Čedadu dne 17. 10. 1980.«

Leto dni za tem, 9. 10. 1981, je bila v Čedadu podpisana ustanovna pogodba mešanega podjetja Hobles. S tem dejanjem je bil izpolnjen še zadnji pogoj za registracijo podjetja, s čimer je Hobles postal pravna oseba.

Kdo so partnerji v tem mešanem podjetju?

»Z italijanske strani nastopata dva partnerja in sicer gradbeno podjetje Benedit iz Čedadu in trgovec z lesom Mazo-

ra Massimiliano«, nam je pojasnil tovariš Vidovič, »z jugoslovanske strani pa je v začetku nastopala samo Hoja, kasneje pa so se nam pridružile še druge delovne organizacije: Lesnina, Inles, Javor, SGP Gorica in Kovinoplastika Lož.«

25. novembra je bil položen temeljni kamen novega podjetja. Kdaj pa se bo pričela gradnja?

»Gradnja naj bi se pričela januarja 1982. leta. Gradnja z montažo inštalacij in opreme naj bi trajala eno leto, tako da bi bil omogočen pričetek preizkusnega obratovanja v začetku leta 1983.«

Nam lahko, tovariš Vidovič zaupate še, kako je nastalo ime Hobles?

»Vsi partnerji smo se na skupnem sestanku dogovorili tudi za ime novega mešanega podjetja. Na predlog italijanskih partnerjev smo se zedinili, da naj se mešano podjetje imenuje Hobles, kar predstavlja prve črke treh DO in to Hoje, Benedila in Lesnine.«

»Na koncu naj povem še to«, je dodal inženir Damjan Vidovič, »da naša delovna organizacija s partnerstvom pri ustanavljanju mešanega podjetja Hobles zasleduje poleg lastnih interesov tudi v veliki meri družbene in s tem aktivno prispeva svoj delež k povečevanju blagovne menjave med Italijo in Jugoslavijo, dvema prijateljskima državama, ki sta s svojo odprto mejo in podpisom osimskih sporazumov dokazali svetu, kako je mogoče v duhu medsebojnega prijateljstva in sožitja urejati medsebojne odnose.«

N. L. Č.